

Jaarbeeld

moviera
AANPAK HUISELIJK GEWELD

“We werken meer samen dan ooit”

Met een blik op het actieprogramma ‘Geweld hoort nergens thuis’ reflecteert Marleen van Eindhoven op de ontwikkelingen van het afgelopen jaar. Ook schetst ze in het kort de positie van Moviera in 2018: “Verbindend en samenwerkend voor veiligheid.”

“We willen graag zo vroeg mogelijk bij mensen thuis aan de slag. Dat kan alleen als we in nauwe samenwerking met bijvoorbeeld wijkteams, scholen, huisartsen, jeugdzorg, Veilig Thuis en politie zo snel mogelijk signalen oppikken. En als we vervolgens kunnen, mogen en gaan handelen. De partners in de keten moeten ons dan snel weten te vinden. En wij hen. Een goede relatie, weten met wie je te maken hebt, is dan van cruciaal belang. Daar hebben we op verschillende manieren in geïnvesteerd. Kijk maar naar de Regionale Aanpak Deskundigheidsbevordering in Nijmegen. En naar het convenant dat we met de politie hebben afgesloten. We werken meer samen dan ooit.”

“Zo vroeg mogelijk bij mensen thuis aan de slag: daar vloeit ook uit voort dat onze activiteiten erop gericht zijn om eerder en sneller in beeld te komen, het geweld te stoppen en veiligheid te creëren. Zo zorgen we voor een duurzame oplossing. Daarom stellen we onszelf kritische vragen. En zijn we bezig met het ontwikkelen van nieuwe diensten zoals Take a Break. Of doen we onderzoek, zoals naar de inzet van ervaringskennis met Hogeschool Windesheim. Dit is Moviera anno 2018. Denk ook in Combine-verband aan de verschillende projecten die we hebben gedraaid, zoals safetyNed en

“Moviera wordt meer en meer gezien als expert voor de aanpak van huiselijk geweld en het brengen van veiligheid.”

“We willen graag zo vroeg mogelijk bij mensen thuis aan de slag.”

Hear my Voice. En wat te denken van Moviera in de Wijk? We zijn doordrongen van het feit dat we over de grenzen van onze organisatie heen moeten kijken.”

“Moviera wordt meer en meer gezien als expert voor de aanpak van huiselijk geweld en het brengen van veiligheid. Wij zijn ervaringsdeskundig, staan voor laagdrempelige hulp, kennen de afhankelijkheden van de slachtoffers in diverse trajecten en zijn een goede bekende in de keten. Dat is mooi, maar dat label verdient onderhoud. We kunnen niet achterover leunen. Mede omdat er serieus werk aan de winkel is. Het systeem is propvol en oververhit. Dus moeten we kijken naar oplossingen. Op allerlei niveaus. Op kortere en langere termijn. Bij onszelf door bijvoorbeeld nieuwbouw en maximale benutting van fte's en capaciteit. Maar ook door betrokken te zijn bij de samenleving als geheel. Hoe gaan we met z'n allen de wachtlijsten in de ambulante zorg aanpakken? Moeten we kijken naar nog betere afstemming met onze ketenpartners, lokaal en regionaal, zodat iedereen op zijn kracht en talent wordt ingezet? Als 2018 een jaar van verbinden en samenwerken was, dan wordt 2019 dat zeker.”

Marleen van Eindhoven,
bestuurder Moviera

Onze missie

Moviera wil veiligheid in gezinnen en relaties duurzaam herstellen, kans op herhaling van geweld en misbruik verkleinen en werkt aan herstel om terugval te voorkomen.

Dit doen wij door de inzet van integere professionals en vrijwilligers en door samen met ketenpartners te werken aan innovatieve duurzame methodes waarbij ervaringsdeskundigheid een belangrijke rol speelt.

De 9 speerpunten van onze werkwijze

- 1 Cliënt centraal
- 2 In partnerschap met organisaties en gemeenten
- 3 Gebruik maken van ervaringsdeskundigheid
- 4 Expertrol Moviera in beeld
- 5 Resultaatverantwoordelijk binnen Moviera
- 6 Efficiënt werkende organisatie
- 7 Financieel gezond blijven
- 8 Innovatie dienstverlening
- 9 Inzet van vrijwilligers

Moviera in cijfers

- Er kwamen in 2018 ongeveer 2100 telefoontjes binnen bij Moviera. Wij hebben 280 keer doorverwezen naar ketenpartners. Bij bijna 700 gesprekken gaven wij informatie en advies. Alle oproepen resulteerden in ruim 1100 intakes.
- In sommige gevallen was sprake van een situatie van acute onveiligheid. Op zo'n moment maakt iemand gebruik van een noodbed. In 2018 werd er ruim 250 keer gebruik gemaakt van een noodbed. In totaal werden zo'n 200 kinderen opgevangen op de noodbedden.
- In 2018 hebben we bijna 40 jong volwassenen, of tienermoeders, begeleid of onderdak geboden. Onze collega's die zorgdragen voor de zorgcoördinatie van de slachtoffers van mensenhandel, startten bijna 200 keer een traject op. Daarvan kwam 1% uit de gemeente Apeldoorn, 29% uit Arnhem, 14% uit Nijmegen, 13% uit Ede en 44% uit de gemeente Utrecht.
- Er is steeds meer speciale aandacht voor kinderen in de opvang. En niet alleen vrouwen met of zonder kinderen maar ook mannen met of zonder kinderen kregen hulp, advies en veilig onderdak. Er werden in 2018 14 mannen opgevangen.
- Ambulante trajecten in de vorm van Moviera in de Wijk en Take a Break zijn bedoeld om mensen vanuit hun thuissituatie te ondersteunen en begeleiden bij huiselijk geweld. Moviera in de Wijk hielp ruim 30 personen - eventueel met kind(e-ren) - en met Take a Break hielpen we 20 gezinnen of relaties.
- Moviera bood zorg met behulp van 20 vrijwilligers en 188 medewerkers. Het merendeel van de collega's is vrouw (92%) en slechts een klein deel is man (8%). De meeste collega's zijn tussen de 45 en 54 jaar oud of tussen de 55 en 65 jaar oud. Op de voet gevolgd door een grote groep van tussen de 35 en 44 jaar oud. Het percentage dat tussen de 25 en 34 jaar oud is, wordt ieder jaar groter. De omzet van Moviera was in 2018 11,8 miljoen euro.

Onderzoek ervaringsdeskundigheid

“Dit is echt lef hebben”

Ervaringsdeskundigheid inzetten? Dat was lange tijd *not done* in de hulpverlening. Maar er is een kentering gaande. Binnen de Combine startten we in de zomer van 2018 met een onderzoek naar het benutten van ervaringsdeskundigheid van professionele hulpverleners. Dit onderzoek voeren we uit onder leiding van dr. Alie Weerman, lector GGZ & Samenleving van Kenniscentrum Gezondheid & Welzijn van de Hogeschool Windesheim. Moviera is de trekker van het onderzoek.

Alie: “Werken als ervaringsdeskundige is iets dat je moet leren. Het kan in het begin ontregeling oproepen: het gaat immers om ervaringen die pijnlijk en beschamend zijn, maar waar cliënten over praten. In het onderzoek leren medewerkers die zelf huiselijk geweld hebben ervaren, hoe zij hun ervaringen op een deskundige manier kunnen inzetten. Het is een intensief persoonlijk en professioneel proces. Het gaat om ervaringen die je het liefst wilt vergeten, maar die tegelijkertijd waardevolle ervaringskennis kunnen opleveren.”

Inspiratiemiddagen

Wat was de aanleiding voor het onderzoek? In het voorjaar van 2018 organiseerde Hogeschool Windesheim samen met Moviera twee inspiratiemiddagen voor medewerkers van de Combine over ervaringsdeskundigheid. Alie: “Alle vier de organisaties uit de Combine hadden belangstelling voor de inzet van ervaringsdeskundigheid omdat het de kwaliteit van de hulpverlening kan verbeteren. Tijdens de inspiratiemiddagen kwam de wens naar voren onderzoek uit te voeren naar ervaringsdeskundigheid van medewerkers met huiselijk geweld ervaringen.”

Europese primeur

Er werd een onderzoeksplan uitgewerkt en subsidie aangevraagd. Achmea kende deze subsidie toe. Alie: “Ervaringsdeskundigheid was in de jaren 70 en 80 heel gebruikelijk, daarna mocht er alleen nog wetenschappelijke, tastbare informatie worden ingezet om cliënten te begeleiden. De laatste jaren is er een kanteling te merken en zien we een herwaardering van ervaringsdeskundigheid. De toegevoegde waarde wordt duidelijker.” Nooit eerder werd er onderzoek verricht naar de eigen ervaringen van medewerkers van opvangorganisaties die slachtoffers van huiselijk geweld helpen. Dit is een Europese primeur.

Proeftuinen

In september startte het onderzoek met een enquête onder de medewerkers van de Combine. Hierin werd geïnventariseerd in hoeverre medewerkers eigen ervaringen hebben met huiselijk geweld. Alie: “De enquête leidde tot enthousiaste, maar ook terughoudende reacties: ‘Waar begin je aan, dit kan lastige dingen oproepen.’ En dat laatste klopt.” Inmiddels zijn er proeftuinen opgezet waarin medewerkers met ervaringsdeskundigheid werken met cliënten. Medewerkers koppelen hun bevindingen terug in de proeftuin en leren zo van elkaar. Een deel van hen wordt opgeleid als ervaringsdeskundige. Alie: “We zijn aan het pionieren. Het is een traject dat om langdurig onderhoud en zorgvuldig beleid vraagt. Dit is echt lef hebben, je moet heel erg geloven in het nut en de noodzaak van ervaringskennis.”

Alie Weerman (rechts) in gesprek met Annemoon van Noorden, projectleider Ervaringsdeskundigheid bij Moviera

Aanpak en preventie knelpunten

“Onze samenwerking inspireert”

In 2018 verscheen het rapport ‘Vrouwen in de knel’ van de Nationale Ombudsman over knelpunten binnen de vrouwenopvang. Wethouder Maarten van Ooijen (gemeente Utrecht) en Jolanda Gerritsen, manager Dienstverlening van Moviera, waren betrokken bij de verbeteringen vanuit dit rapport.

Een vrouw die in de opvang terecht komt, loopt tegen veel zaken aan. Belangrijk is dan dat de partijen die betrokken zijn bij het opvangproces goed met elkaar samenwerken. Jolanda: “De Ombudsman bekijkt hoe de samenwerking in de regio Utrecht beter kan, zodat vrouwen in de opvang minder moeilijkheden ervaren en beter weten waar ze aan toe zijn.”

Lef

In maandelijkse bijeenkomsten gingen samenwerkende partijen als gemeenten, opvangorganisaties en de Belastingdienst op zoek naar oplossingen. Maarten: “Het is onze gezamenlijke ambitie de aanpak naar een hoger niveau te tillen. We zoeken elkaar op, gaan de dialoog aan en bespreken de verschillen. Zo’n samenwerking inspireert.” Jolanda vult aan: “We hebben een klik. De betrokken beleidsambtenaren trekken hun mond open en hebben lef om dingen anders te doen. Dat past bij Moviera. We zijn aan het co-creëren. Ieder vanuit een andere verantwoordelijkheid maar wel met de wil samen iets neer te zetten. Passend bij budget, tijd en ieders rol.”

Zelfredzaamheid en regie

Jolanda: “Vrouwen hebben behoefte aan zelfredzaamheid en regie. In de opvang komen ze meestal in een slechtere financiële situatie terecht. Het liefst hebben ze dan snel duidelijkheid. Maar het duurt lang voordat ze weten hoe hoog de toeslagen zijn waar ze recht op hebben. Daarnaast geldt voor de opvang een eigen bijdrage. We willen voorkomen dat vrouwen hierdoor in de schulden komen.” Maarten van Ooijen: “Wat we zelf kun-

nen oplossen, laten we niet na. Daarom hebben we als gemeente het knelpunt van de eigen bijdrage opgepakt. We kijken nu per vrouw wat de hoogte wordt van de eigen bijdrage. Dat systeem lijkt te werken: als een vrouw haar financiën op orde heeft, kan ze sneller uitstromen.”

Cliëntondersteuning

Maarten: “Daarnaast ontdekten we, na het rapport van de Nationale Ombudsman, met elkaar dat niet goed bekend was dat vrouwen recht hebben op onafhankelijke cliëntondersteuning. Als vrouwen de opvang ingaan, zitten ze vaak in een stressvolle situatie. Dan wordt nogal eens vergeten de cliëntondersteuner onder de aandacht te brengen. Terwijl dit een zeer waardevol contactpersoon kan zijn voor de vrouw: hij of zij weet precies waar een vrouw recht op heeft en wat de mogelijkheden zijn in haar situatie. Het is belangrijk dat vrouwen weten dat zij hier gebruik van kunnen maken voordat ze het opvangproces ingaan.”

Uitdagingen voor de toekomst

Maarten: “Gemeente en Moviera trekken samen op en we zijn blij met de korte lijnen. In 2018 is al veel bereikt, maar er zijn zeker nog uitdagingen voor de toekomst.” Jolanda: “Zo zijn we bezig de afspraken met de regio-gemeentes te verbeteren, bijvoorbeeld op het gebied van werk en inkomen en toeslagen.” Maarten: “Maar het allermooist zou zijn als we kunnen voorkomen dat het thuis escaleert. Sterker samenwerken met de huisarts, vertrouwenspersonen en welzijn: daar willen we als gemeente op inzetten. Jolanda: “We hebben elkaar absoluut nodig. In het belang van de vrouwenopvang.”

“Ketensamenwerking als middel om vooruit te komen”

Moviera wil graag zo vroeg mogelijk bij mensen thuis aan de slag. En dat kan alleen als we in nauwe samenwerking met wijkteams, politie en andere partijen vroegtijdig signalen oppikken en snel handelen. Daarom zet Moviera sterk in op netwerkontwikkeling. Een gesprek met vertegenwoordigers van de vijf centrumgemeenten.

Regelmatig komen beleidsadviseurs van vijf gemeenten uit Gelderland en Utrecht samen met Moviera voor overleg. De beleidsadviseurs zijn belangrijke sleutelfiguren: zij kennen allerlei ketenpartners, vooral op ambtelijk niveau. Speciaal voor het jaarbeeld gaven ze hun visie op netwerkontwikkeling. Aan tafel: Beppie Soetens (gemeente Arnhem), Carolien van der Have (gemeente Apeldoorn), Angela Koopmans (gemeente Nijmegen), Wendy Smulders (gemeente Ede), Madelon Kloosterboer (gemeente Utrecht) en Marleen van Eijndhoven (bestuurder Moviera).

Marleen: “We zetten sterk in op netwerkontwikkeling omdat we geloven dat hierin de oplossing ligt voor een duurzame aanpak van huiselijk geweld. Ons doel is het creëren van veiligheid in en om gezinnen en het ver-

stevigen en vergroten van het sociale netwerk van cliënten.” Madelon: “Dat is ook onze visie. Door samenwerking kunnen we passende ondersteuning bieden die aansluit bij de vraag van de cliënt – in de hele keten, van preventie tot nazorg. Een goede samenwerking valt of staat bij een nauwe en continue afstemming tussen de diverse schakels in die keten, waaronder ook de cliënt en zijn of haar netwerk.”

Gelijktijdig samenwerken

Wendy: “Bij het netwerk van de cliënt is mogelijk veel steun te halen. Het is aan Moviera maar ook aan andere partijen om te beoordelen hoe onveilig iemand zich voelt. En in hoeverre het netwerk kan helpen om weer stappen vooruit te zetten. Ketensamenwerking zie ik als middel om weer vooruit te komen.” Beppie: “Van oudsher zijn we gewend om volgorde samen te werken. Daarbij gaat de verantwoordelijkheid van de

één naar de ander. Maar we gaan er steeds meer naar toe om gelijktijdig samen te werken. Samen een analyse maken, goed afspreken wie wat doet en hoe je elkaar informeert.”

Moviera in de Wijk

Madelon: “In Utrecht en Arnhem zie je hier mooie voorbeelden van: Moviera in de Wijk. In dit innovatieve project worden allianties en coalities met en rondom gezinnen gecreëerd. Het doel is dat zij de regie over het eigen leven terugkrijgen en zelfstandig verder kunnen met behulp van de opgebouwde steunstructuren in de wijk.” Carolien: “Het versterken van het netwerk helpt mensen om weer regie over hun eigen leven te krijgen als er geen steunend netwerk aanwezig is. Zo niet, dan wordt dit een van de doelen van de ondersteunende begeleiding. Daar zijn onze voorzieningen ook op gericht: elkaar ontmoeten en elkaar helpen.”

“Vertrouwen op elkaars expertise”

“Ketensamenwerking als middel om vooruit te komen”

Expertise

Marleen: “Ik waardeer het in deze groep dat we creatief innoveren en met elkaar meedenken. Maar zaken kunnen altijd beter. Hebben jullie adviezen voor 2019 en verder?” Angela: “Werken vanuit een goede analyse en expertise, dat is belangrijk. En van daaruit kijken of er zwaardere hulp nodig is. Maar het systeem is nog niet zo ingericht. Jeugdzorg bijvoorbeeld staat apart. Dit zou meer geïntegreerd moeten zijn om een goede analyse te kunnen maken. Een uitdaging is het bij elkaar krijgen van verschillende bekostigingssystemen. Hoe zien jullie dat?” Wendy: “Ik vind dat professionals elkaars expertise moeten vertrouwen. Daar hoort ook met elkaar evalueren en leren bij, om dat vertrouwen te houden en de samenwerking verder te brengen.”

“Versterken van het netwerk geeft regie over het eigen leven”

Vertrouwen

Wendy vervolgt: “Bij een situatie waarin sprake was van mensenhandel werd een zorgcoördinator betrokken. Een expert op dit vlak. Door elkaar te kennen en te vertrouwen op haar expertise, kan een sociaal team snel goede hulp inzetten zonder een brede uitvraag ‘over’ te doen. Omdat deze zorgcoördinator heel goed weet waarover ze het heeft en haar netwerk kent, worden haar adviezen ook overgenomen. Dat voorkomt vertraging en dubbele kosten.”

Beeldvorming

Carolien: “Er is veel geregeld aan de voorkant, denk aan preventie en landelijke projecten zoals ‘Geweld hoort nergens thuis’. Maar de professionals in het veld, de aanbieders, moeten het doen. Zij krijgen steeds meer te maken met complexe situaties.” Marleen: “Het is mijn wens om nog duidelijker te communiceren waar mensen moeten zijn. Veel vrouwen hebben geen idee waar ze terecht kunnen in een onveilige situatie. Daarnaast wil Moviera langdurig mensen volgen, zodat ze nabijheid om zich

heen weten. Dit kan door iemand van Veilig Thuis, maar ook door een vrijwilliger of iemand uit het netwerk.”

Inzet ervaringsdeskundigen

Marleen: “Vertrouwen op elkaars expertise kan ook voorkomen dat mensen steeds weer moeten verhuizen. Zorg dat iemand kan wortelen op de plek waar hij of zij al woont en dat alle partijen samenwerken om deze situatie te handhaven. Daarmee help je iemand echt vooruit.” Wendy: “En ervaringsdeskundigen inzetten. Ik kan me voorstellen dat dat heel erg helpt.” Marleen: “Dit is inderdaad hoopvol en ondersteunend.”

Op de foto staan (v.l.n.r.): Angela Koopmans (gemeente Nijmegen), Wendy Smulders (gemeente Ede), Carolien van der Have (gemeente Apeldoorn) en Beppie Soetens (gemeente Arnhem)

AANPAK HUISELI

Keurmerk Vrouwenopvang goede ontwikkeling

'Het kwaliteitsdocument als handreiking ligt er, maar is nog vrijblijvend. Het plusje bovenop de handreiking is het keurmerk en daarmee verhogen we de kwaliteit en professionaliteit van ons werk in de veiligheidszorg. Daarom staan we achter deze ontwikkeling.' Liesbeth van Renssen, manager dienstverlening van Moviera en Johan Gortworst, senior beleidsadviseur van Federatie Opvang, zoomen in op het Keurmerk Veiligheid in het landelijk stelsel van Vrouwenopvang.

'Zo'n interview voor het jaarbeeld is ook goed voor ons. Dan zien we elkaar nog eens.' Johan en Liesbeth schudden elkaar de hand en vertellen dat ze meestal contact hebben vanaf hun eigen locatie. Zo is het ook gegaan bij de ontwikkeling van het keurmerk. Johan: 'Onze organisaties kennen elkaar goed en we werken samen vanuit een gezamenlijke visie. Kwaliteit is belangrijk. Veiligheid is belangrijk. Dat zijn uitgangspunten waarover iedereen het eens is. Mensen moeten kunnen verhuizen. Van de ene kant van het land naar de andere kunnen gaan. Als je over je stadsgrenzen als organisaties samenwerkt

"Keurmerk ondersteunt professionalisering"

Het keurmerk heeft ondertussen (voorjaar 2019) zijn kick off gehad. Er wordt gekeken hoe het in de praktijk van drie instellingen werkt. Hoe meetbaar het keurmerk is. Idee is dat invoering in 2020 over de hele linie geschiedt. Wordt vervolgd!

moet je er op kunnen vertrouwen dat de aanpak van een andere organisatie naadloos aansluit bij jouw verwachtingen. Dus, andere organisatie, andere stad, maar zelfde planmatige aanpak, zelfde afspraken met bijvoorbeeld politie.'

Handtekening

'In 2018 zijn de kwaliteitsnormen vastgelegd', vervolgt Liesbeth het verhaal. 'Een goede basis van waaruit we het keurmerk kunnen ontwikkelen om verder te professionaliseren. Het is 'slechts' een middel hē, om dat doel te bereiken. Want dat willen we uiteindelijk. Zo groot mogelijke duidelijkheid in werkafspraken, zodat de veiligheid van de cliënten in de opvang over grenzen van organisaties heen meetbaar en gewaarborgd is.' Het is een klein keurmerk voor vrouwenopvang in het landelijk stelsel. 'Bijzonder is dat het door de sector zelf wordt ontwikkeld', benadrukt Johan. Een bureau heeft onderzoek gedaan en bij instellingen en ketenpartners de meningen opgehaald. Er is veel steun voor deze ontwikkeling. Alle instellingen doen eraan mee. Het keurmerk werkt, los van de sector, voor individuele instellingen kwaliteitsverhogend en ondersteunt het proces van professionalisering.' Liesbeth sluit af: 'Niet alleen de organisaties onderling in de keten moeten kunnen vertrouwen op elkaars kwaliteit, ook partijen van buiten, zoals gemeenten waarmee we samenwerken, moeten zeker zijn van aanpak en afspraken. Met dit keurmerk kunnen gemeenten erop vertrouwen dat er onafhankelijk wordt getoetst. Dat is goed voor de hulpverlening van de sector.'

"Kwaliteit is belangrijk"

Het magische team van safetyNed

“Digitale veiligheid moet in de genen gaan zitten”

SafetyNed biedt slachtoffers en hulpverleners kennis en handvatten om veilig online te kunnen zijn. De stichting deed dit in 2018 onder meer door het oprichten van een TechTeam huiselijk geweld en digitale privacy en veiligheid. Paula van den Boom, directeur safetyNed, vertelt er graag meer over.

“We werken met een heel leuk team waar magie heerst. We hebben geweldig samengewerkt in het afgelopen jaar. Mijn collega’s staan te juichen om opdrachten op te pakken. Het zijn echte pioniers – digitale veiligheid is een betrekkelijk nieuw onderwerp. Er hoeven geen piketpaaltjes geslagen te worden. En dat maakt dat iedereen er open in staat. Het leidt tot veel bevolegheid.”

Digitale risicoscreening

SafetyNed traint professionals in de vrouwenopvang, zodat zij de basiskennis in huis hebben om met hun cliënten aan de slag te

“Mijn collega’s zijn echte pioniers”

safetyNed is één van de initiatieven van de Combine, het innovatieplatform voor huiselijk geweld van Arosa, Blijfgroep, Perspectief en Moviera.

gaan. Daarnaast ontwikkelt safetyNed een digitale risicoscreening waarmee hulpverleners de digitale veiligheid van een cliënt in kaart kunnen brengen. Paula: “Denk hierbij aan exen die de wachtwoorden van vrouwen misbruiken, bijvoorbeeld om geld van hun rekening af te halen of hun mail en sociale media te bekijken. Of mannen die hun ex volgen via GPS-trackers in de handtas.”

Serious game

“Met safetyNed willen we organisaties en mensen op het gebied van digitale veiligheid en privacy met elkaar verbinden. Zo hebben we in 2018 in de keten samengewerkt met de politie. We keken mee met hun processen. En op een themadag over kwetsbare doelgroepen gaven we een workshop over digitale veiligheid. Hier kwam ook een ervaringsdeskundige aan het woord. Dit was een echte eye-opener voor de agenten. Daarnaast organiseerden we

een mooie werkconferentie voor ketenpartners. We zijn inmiddels in gesprek met het ministerie en met gemeenten. De G4 hebben al een investering gedaan. Ook gaan we met de VNG in gesprek. En we zijn begonnen met de ontwikkeling van een *serious game* voor slachtoffers en alle soorten professionals. We verwachten dat we hiermee op lichtvoetige wijze kennis in de keten kunnen brengen.”

Casussen verzamelen

Paula: “Onze opdracht voor 2018 was om zoveel mogelijk medewerkers te trainen en zoveel mogelijk casussen op te halen. Ik ben niet gauw tevreden, maar ik ben echt trots op alles wat bereikt is in het afgelopen jaar. Meer casussen verzamelen is niet gelukt, maar dat heeft tijd nodig. De materie is nog vrij onbekend en moet in de genen van mensen gaan zitten. Ik heb er vertrouwen in dat dat goed komt de komende jaren. En wat goed is voor ons, is goed voor de digitale veiligheid van vrouwen.”

Paula van den Boom in gesprek met Frank Hoekx, manager Serviceburo bij Moviera

Convenant Gegevensverstrekking

“Werken aan een effectievere aanpak van huiselijk geweld”

Een vrouw wordt ernstig bedreigd door haar ex. Mag de politie dan gegevens verstrekken die belangrijk zijn voor de risico-inschatting? In 2018 zijn er duidelijke afspraken gemaakt over dit soort situaties. Jaap Snapper, operationeel specialist politie Gelderland Midden, vertelt meer over het Convenant Gegevensverstrekking Politie.

“In ons politiedistrict merkten we dat er niet speciaal iets geregeld was voor de informatieverstrekking aan Moviera - vooral als werd overwogen om een vrouw uit te rusten met alarmeringssysteem Aware. Je moet dan verschillende processtappen doorlopen. Zeker toen de nieuwe privacywet van kracht ging werd de behoefte aan afspraken groter. Ik wist dat dit tot ingewikkelde juridische vraagstukken kon leiden. Daarom zijn we er samen met Moviera eens goed voor gaan zitten.”

Behoeftte aan feiten

In situaties die als ernstig worden ingeschat, heeft de vrouwenopvang behoefte aan relevante gegevens waar de politie over beschikt. En omgekeerd wil ook de politie bij Moviera kunnen aankloppen met vragen: “Een slachtoffer kan in haar emoties een gekleurd verhaal vertellen. Het is be-

langrijk dat Moviera dan de informatie van de politie kan gebruiken om de risico's in te schatten. Zo is het goed om te weten of een ex wel of niet vuurwapengevaarlijk is.”

Integrale aanpak

Om ervoor te zorgen dat politie en hulporganisaties elkaar kunnen versterken, is een integrale aanpak dus noodzakelijk. Deze aanpak is er nu. Jaap Snapper: “Samen met onder meer een juridisch adviseur hebben we een convenant opgesteld. Het politiedistrict maakt onderdeel uit van de eenheid Oost-Nederland, die bestaat uit de provincies Gelderland en Overijssel. Daarom wilden wij het convenant opstellen voor dit hele gebied. Dus ook voor opvangorganisatie Kadera in Overijssel. Zij hebben net als Moviera te maken met kindermishandeling, huiselijk geweld en mensenhandel. Kadera werd betrokken bij het opstellen van het document. De samenwerking was plezierig en constructief.”

Geen twijfels meer

Op 4 oktober ondertekenden de bestuurders van politie Gelderland Midden, Kadera en Moviera het conve-

nant. Hierin staat vastgelegd wie informatie mag verstrekken aan wie. En om wat voor informatie het gaat. Jaap: “Het is nu duidelijk wanneer het gaat om situaties van zwaarwegend en gerechtvaardigd algemeen belang. We werkten al op deze manier, maar het is fijn dat alles nu netjes geregeld is. Ook voor de medewerker: die hoeft er nu niet meer aan te twifelen of hij iets doet wat niet is toegestaan.”

Interesse andere instanties

Diverse organisaties in Nederland lieten weten ook behoefte te hebben aan deze duidelijke afspraken. Jaap: “Wij hebben gezegd: doe er je voordeel mee. Zo kunnen we in het hele land werken aan een effectievere aanpak van huiselijk geweld. In het belang van de vrouwen om wie het gaat én van de maatschappij.”

Jaap Snapper in gesprek met Tamara Nanlohy, Privacy Officer bij Moviera

“Met de informatie van de politie kan een medewerker risico's beter inschatten”

“Geen hullie en zullie meer”

Deskundigheidsbevordering goed voor samenwerking

In 2018 is door Sterker Sociaal Werk, Veilig Thuis, Jeugdbescherming Gelderland en Moviera intensief samengewerkt in de Regionale Aanpak Deskundigheidsbevordering. Die bestond uit trainingen en kennislessen die de samenwerking tussen de diverse organisaties een impuls gaf. Ook werd de kennis over de diverse betrokken instellingen opgefrist. Modita Heynen, stafmedewerker professionalisering en innovatie van Sterker Sociaal Werk is een van de drijvende krachten achter de aanpak. Ze vertelt enthousiast.

“Betere samenwerking, betere afstemming, beter weten wat de andere organisatie doet. Deze aanpak werkt daarvoor erg goed. Er staan twee ‘vreemde’ trainers vanuit verschillende collega-organisaties samen voor de groep en dat zorgt voor een frisse wind. Niet het platgetreden pad, maar een nieuwe weg. In de voorbereiding moet je al afstemmen doordat iedereen z’n eigen organisatie-achtergrond

meeneemt. En dat klinkt goed door. Door deze aanpak kweek je bijna automatisch begrip. De organisaties leren elkaar beter kennen. Er is betere aansluiting. Geen hullie en zullie meer, maar een gezicht met een naam.”

Complex

De keten van zorg en aanpak van huiselijk geweld kende de laatste jaren een verschuiving. “Organisaties kregen andere taken of een andere plek. Of er kwamen andere mensen aan het roer. Hierdoor ontstond er in de dagelijkse werkwijze een kloof of dreigde te ontstaan. Onbekend maakt onbemind, dat geldt nog steeds. Door over de grenzen van je instelling heen te kijken, ontstaat beter contact. Je weet beter wat iedereen doet en waar organisaties in die keten staan. Daarbij delen we dezelfde informatie en werken we vanuit eenzelfde visie. In onze branche met complex werk en hulpvragen heel belangrijk. Je moet ervan op aan kunnen dat een andere organisatie voldoet aan kwaliteitseisen en weet hoe er professioneel gewerkt wordt.”

Pure winst

Dit traject van deskundigheidsbevordering zorgt voor een stevige basis. “We voelen een sterkere band. Puntje van aandacht is de doorlooptijd. We moeten sneller met de wensen van de deelnemers aan de slag. Het duurt soms te lang voor er follow up is. Dan is iemand al van werkplek veranderd, is er een andere prangende vraag opgekomen of heeft de actualiteit ons ingehaald. Inhoudelijk staat het goed. Daarmee dienen we het belang van de mensen die te maken krijgen met huiselijk geweld. Als je doorverwijst of moet adviseren hoe het traject in elkaar steekt kennen we onze partners lokaal en regionaal goed. En dat is top. Sterker nog: pure winst.”

De ambitie voor 2019? “Dat we de deelnemers van de trainingen uit verschillende organisaties laten komen zodat we nog meer met elkaar kennismaken wat ten gunste komt van nog betere samenwerking.”

“Dit traject zorgt voor een stevige basis”

De Regionale Aanpak Deskundigheidsbevordering bestond uit trainingen en kennislessen aan het lokale veld. Met als doel het lokale veld casuïstiek te informeren over huiselijk geweld en kindermishandeling.

“We kennen elkaar nu beter, en dat is pure winst”

“Een ketenregisseur die de regie pakt is van het grootste belang”

Ketensamenwerking: dat is de rode draad in ons jaarbeeld. Ben Fransen en Loes Tuinder zijn een groot voorstander van dit soort samenwerking en geven hun visie hierop in dit nawoord.

Ben: “Het geheel is meer dan de som der delen. Onze cliënten hebben vaak problemen waar meerdere hulpverleners bij betrokken zijn. De kwaliteit van dienstverlening gaat enorm vooruit als je precies weet wie waar verantwoordelijk voor is en wie de regisseursrol heeft.”
Loes: “Flexibiliteit is in dit proces onmisbaar. De wetgeving verandert en organisaties veranderen. Korte lijnen met je ketenpartners maken dan dat je mee kunt gaan in deze veranderingen. Een voorbeeld: het platform OGGZ voor zorgmijders bestaat niet meer. In plaats daarvan zijn er nu aandachtsfunctionarissen voor verwarde personen. Ook zij hebben vaak te maken met situaties met huiselijk geweld. Nog steeds gaan we samen op zoek naar de partij die de beste ingang heeft om de situatie vooruit te helpen.”

Stap vooruit

Ben: “Ik heb bewondering voor de creatieve manier waarop onze mensen bij Moviera tot oplossingen komen. Toch merk je dat zaken fout kunnen lopen als er te weinig regie is, ondanks de betrokkenheid van veel mensen.”
Loes: “De medeverantwoordelijkheid voor het benoemde veiligheidsrisico ergens neerleggen is al een stap vooruit. Ik noem het voorbeeld van een verwarde jongeman die niet meer uit zijn psychose komt. Hij is een gevaar voor zijn omgeving. Ambulante hulp bleek niet veilig genoeg, nu is hij opgenomen. Door het veiligheidsrisico te be-

noemen, is het een gezamenlijke verantwoordelijkheid geworden.”

Wereldreis

Ben: “We hebben met uiterst complexe problematiek te maken. Toch ontslaat ons dat niet van de verplichting om zo nu en dan stevig door te pakken. Ik vergelijk het wel eens met een reisbureau. Als je een wereldreis wilt maken, heb je bij zo’n organisatie binnen 24 uur een aanbod en is het perfect geregeld. Maar in zorgland kan dit blijkbaar niet. Op een of andere manier moeten we hier een vinger achter krijgen.”

Heldere afspraken

Welke wensen voor de toekomst hebben Ben en Loes als het gaat om ketensamenwerking? Loes: “Gaaf het om Moviera-cliënten, dan ligt de regie bij ons. Ik vind dat de hulpverlener van Moviera dan ook de instrumenten moet krijgen om de regie te voeren. En het zou fijn zijn als je bij een ambulante situatie binnen 14 dagen met een team bij elkaar kunt komen om heldere afspraken te maken.” Ben: “De problematiek waar wij mee te maken hebben is zo indringend, dat verdient het allerbeste. Het is mijn grote wens om de samenwerking te versterken en te verbeteren zodat we snel en adequaat kunnen handelen, zeker bij hoge veiligheidsrisico’s.”

Ben Fransen is lid van de Raad van Toezicht met vastgoed als bijzonder aandachtsgebied. In het verleden was Ben bestuurder in de gezondheidszorg. Loes Tuinder werkt bij Moviera als maatschappelijk werker en ouderschapsbemiddelaar.

Melden wat voor veiligheidsrisico er is – dat is al een stap vooruit

Colofon

Dit is een uitgave van Moviera

Moviera

Bennekomseweg 43
6717 LL Ede
088 3 744 744
info@moviera.nl
www.moviera.nl

Interviews en redactie

Olga Leever, www.deschoneschrijfster.nl
Annet Koops, www.hetscharlakenimperium.nl

Eindredactie

Annemarijn Mutsaers, Moviera

Ontwerp

Hanneke Verheijke, www.avantlaettre.nl

Fotografie

APA Foto

